

PODRZEŻNIAĆ (1) *vb impf*

oraz *e jasne*.

praes 1 sg podrzeżniām. ◊ [*3 sg* podrzeżniā. ◊ *praet 3 pl m pers* potrzeźniali.]

Sł stp, Cn notuje, Linde także XVII – XVIII w.: podrzeżniać, podrzyźniać.

Drwić, szydzić, naśmiewać się z kogoś; naśladować coś lub kogoś w celu ośmieszenia; subsannare Mącz, Cn; imitando deridere, imitari (per iocum a. ridicule a. scurriliter), mimice loqui Cn: Mącz 367c; [Podrzeżniam/ Subsanno, illudo, irrideo, mores et gestus alicuius imitor. Volck Rrr3v].

[*podrzeżniać komu: Drudzi, ydacz zanym [tj. Jezusem], sczipali gi, A nyktorzi potzesnyalyv gemv. SprChęd 85.*]

a. [*O sroce naśladowującej głosu innych ptaków (albo jej głosie przypominającym szyderczy śmiech): Gołąbek ryczy/ podrzeżnia feroká BielawMyśl [E4]v (Linde).*]

Synonimy: blaźnić, kpić, lżyć, nagrawać, nagrawać się, natrzęsać się, pośmiewać, pośmiewać się, szalić, szydzić, urągać.

Cf [PODRZEŻNIAJĄCY], PODRZEŻNIANIE

KW, LWil